

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Betænkningens konklusioner vil også komme til at afspejle sig i den styringsmæssige opbygning.

Det er et meget væsentligt led i vort biblioteksvæsen, at dets tilbud til befolkningen er *gratis*, så ingen af økonomiske grunde skal afholde sig fra at benytte bibliotekets tilbud.

Bibliotekerne må have bedre muligheder for at betjene de grupper i befolkningen, der ikke kan betjenes med folkebibliotekernes sædvanlige materiale. Jeg tænker her først og fremmest på de blinde og svagtseende og på indvandrerne.

Også dette betjeningsområde vil den nye lov søge styrket.

Gennemføres det forslag til ny bibliotekslov, som ministeriet for tiden arbejder med og forhandler om med andre ministerier og med organisationer, vil vort biblioteksvæsen stå vel rustet til at møde fremtidens mange krav på informationsområdet.

Den *museumslov*, der blev gennemført i 1976 med det hovedsigte at skabe sammenhæng i museumsvesenet, har stort set virket godt.

Antagelig i 1982 skal loven tages op til revision. Der er en række problemer, som må tages op i forbindelse med denne revision.

En mangel ved den nuværende ordning, som er blevet stadig mere følelig, er det, at statens museer ikke i højere grad er inddraget i systemet.

Et andet spørgsmål af betydning for museumsområdet er administrationen af bygningsfredningsloven og af naturfredningsloven, specielt dens kap. VII om fortidsminder. Denne administration giver en række berøringsflader mellem miljøministeriet og fredningsmyndighederne på den ene side og ministeriet for kulturelle anliggender og museumsvæsenet på den anden.

Efter aftale mellem de to ministerier har miljøministeren for et års tid siden nedsat et udvalg, der skal søge at udarbejde forslag, som kan sikre varetagelsen af opgaverne i relation til de to love i et nært samarbejde mellem fredningsmyndighederne, museerne og de lokalhistoriske arkiver.

Der er en stor kraft i selve museumstanken. Flere og flere museer får professionelt uddannede medarbejdere og deltager aktivt i skabelsen af et sammenhængende ansvarsbedvidst museumsvæsen.

Nogle museer – dels statens, dels nogle statsstøttede museer, herunder enkelte med særlig status som Rosenborg, Kunstindustri-museet og Glyptoteket, har særlige problemer af økonomisk påtrængende karakter. Dem må vi løse, antagelig allerede *før* et forslag til en ny museumslov kan fremlægges for folkettinget. Voldsomme stigninger på udgiftssiden, især til de faste, uundgåelige udgifter, har bragt visse museer i en krisesituation.

Så fattige er firserne heller ikke, at nogle af de fornemste museer skal lukke deres døre eller indskrænke drastisk.

Museerne vil få nye opgaver som dokumentationscentre også for samfundsudviklingen helt op til vor tid; de vil blandt andet gennem deres udstillingsvirksomhed (f. eks. nationalmuseets Bredeudstillinger) i stigende grad blive deltagere i samfundsdebatten og henvende sig til bredere og bredere kredse af befolkningen.

At dette ikke er mundsvejr, viser besøgstallet på museerne, der – set under ét – er mere end fordoblet i 70erne.

Teaterloven er en af kulturministeriets tidligste love og samtidig den lov, der hyppigst har været underkastet revision. Vi har herigennem fået opbygget et solidt fundament for teatrets trivsel, og virkningen kan aflæses både i teaterkunstens opblomstring og i den øgede publikumsinteresse. Den gældende lov stammer i sin hovedtekst fra 1970, men i 70erne har folkettinget behandlet og vedtaget ændringsforslag om væsentlige nydannelser. Også i denne samling behandler folkettinget et lovforslag om teater: forslaget om om- og nybygning af Det kgl. Teater.

Teater er således hyppigt på folketingets dagsorden og vil komme det igen, senest i samlingen 1982–83, hvor det er min hensigt at fremsætte forslag om en totalrevision af loven. Forud herfor vil gå en omhyggelig gennemgang af den gældende lov. Denne gennemgang er begyndt ved nedsættelsen af et idéudvalg, bestående af teatrets egne folk, som skal udarbejde et oplæg om, hvilke krav der bør stilles til en teaterlov, der skal fremme teatrets udvikling i 80erne. Jeg har fundet det rigtigt og nødvendigt at stille denne gruppe helt frit i forhold til eksisterende lovgivning for at få det bedste og mest inspirerende oplæg til anden fase af lovgennemgangen, som skal finde sted i et udvalg bestående